

без ураження дихальної системи. Нами було обстежено 300 дітей, мешканців Запоріжжя та Запорізької області. За результатами проведеного скринінгового обстеження 300 дітей віком від 1 до 18 років з ураженням та без ураження дихальної системи на наявність антитіл у їх крові до *T. canis*, нами було з'ясовано, що 42 дитини (14%) з них мали антитіла до *T. canis*. При цьому, 40 пацієнтів (95,2%) з наявними антитілами до цього паразиту мали різні прояви ураження дихальної системи. Отже, можна говорити про значну поширеність токсокарозної інвазії серед пацієнтів

ланс між значною частотою серопозитивних до *T. canis* результатів серед мешканців Запорізької області та рідкою реєстрацією самого захворювання у людей. За результатами скринінгового обстеження дітей Запорізької області 14% мають антитіла до *T. canis*. При цьому, 95,2% з наявними антитілами до цього паразиту мають різні прояви ураження дихальної системи.

Таким чином, на тлі активного епідемічного щодо токсокарозу процесу, має місце недостатня організація реєстрації цього захворювання у людей. Поширеною токсокарозна інвазія є серед дітей з проявами ураження дихальної системи, що потребує подальших досліджень впливу паразитозу на захворюваність дитячого населення.

Дубинська Г.М., Коваль Т.І., Михайлова К.І., Руденко С.С.

СУЧАСНІ ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ ЗАХВОРЮВАНOSTІ НА ВІЛ-ІНФЕКЦІЮ ТА ХГС У ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Вищий державний медичний заклад України «Українська медична
стоматологічна академія», м. Полтава, Україна
Полтавський обласний центр профілактики ВІЛ-інфекції
та боротьби зі СНІДом, м. Полтава, Україна

Вступ. ВІЛ-інфекція та хронічний гепатит С (ХГС) є найбільш важливими медико-соціальними проблемами серед всіх інфекційних захворювань. ХГС виявляється у 40 – 60% ВІЛ-інфікованих осіб, що пов'язано із спільними шляхами передачі вірусів. Згідно оціночних даних ВООЗ, епідемія ХГС у 4-5 раз перевищує епідемію ВІЛ-інфекції за кількістю інфікованих людей в світі, а в Україні інфіковано ВГС близько 9% населення. Зважаючи на труднощі діагностики, сучасні тенденції захворюваності

на ВІЛ-інфекцію і ХГС в регіоні залишаються нез'ясованими, що визначило напрямок дослідження.

Мета дослідження – проаналізувати сучасні епідеміологічні тенденції та на основі отриманих даних спрогнозувати захворюваність на ВІЛ-інфекцію та ХГС у Полтавській області до 2020 р.

Матеріали і методи. Дизайн дослідження – ретроспективне когортне. Для оцінки захворюваності на ХГС та ВІЛ-інфекцію був проведений ретроспективний епідеміологічний аналіз звітів Полтавської обласної санітарно-епідеміологічної станції та дані річних звітних статистичних форм Полтавського обласного центру профілактики ВІЛ-інфекції та боротьби зі СНІДом.

Результати дослідження. Епідемічний процес ВІЛ-інфекції у Полтавській області протягом 2002-2016 рр. характеризувався високою інтенсивністю. Показник захворюваності у регіоні зріс з 6,8 на 100 тис. населення у 2002 р. до найвищого рівня – 34,2 на 100 тис. населення у 2013 р., а починаючи з 2014 р. вперше за час розвитку епідемії ВІЛ-інфекції в Україні, відмітилась тенденція до зниження – 28,3 на 100 тис. населення у 2016 р. В цілому показники захворюваності на ВІЛ-інфекцію по роках у Полтавській області протягом 2002 – 2016 рр. утримувалися нижче загальнодержавних. Найвищі показники поширеності ВІЛ-інфекції спостерігалися в м. Полтава та крупних районах області (Пирятинському, Диканському, Полтавському, Н. Санжарському та Гребінковському), які розташовані навколо обласного центра і великих трас загальнодержавного та обласного значення, що свідчить про високу концентрацію осіб із ризикованою поведінкою та їх потужний вплив на епідемічний процес, і відповідно, активне охоплення обстеженнями.

Захворюваність на ХГС у Полтавській області протягом 2010 – 2016 рр. характеризувалася постійним зростанням із перевищенням загальнодержавного показника. Показники захворюваності на ХГС по Полтавській області характеризувалися їхнім щорічним зростанням з 7,37 на 100 тис. населення у 2010 р. до 27,74 на 100 тис. населення у 2016 р., тобто за останні 7 років даний показник зріс майже в 3,7 рази. Аналогічну динаміку мали показники захворюваності на ХГС по Україні, однак, починаючи з 2011 р., по Полтавській області реєструвалося постійне перевищення загальнодержавного показника у 1,3 – 1,5 рази. Захворюваність на ХГС виявилася стабільно вищою серед жителів міст, однак, тенденція до зростання відмічалася і серед жителів села. Найвища концентрація пацієнтів із ХГС реєструвалась у містах Горішні Плавні, Полтава, Кременчук та таких районах, як Чорнухинський, Гадяцький, Диканський, Кременчуцький, Полтавський і Лубенський.

Привертала увагу невідповідність щодо реєстрації показників захворюваності на ВІЛ-інфекцію та ХГС в окремих районах області. Проведе-

ний аналіз свідчить про недостатній рівень охоплення тестуванням серед населення цих районів, особливо із груп ризику.

Спираючись на існуючі дані захворюваності по Полтавській області, в подальшому представилось за доцільне розробити прогноз розвитку епідемій ВІЛ-інфекції та ХГС в регіоні на наступні 3 роки (рис. 1).

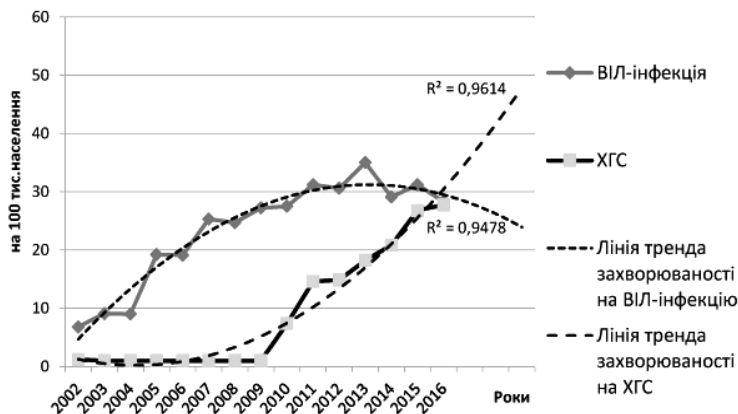

Рис.1. Захворюваність на ВІЛ-інфекцію та ХГС в Полтавській області та її прогноз до 2020 року (на 100 тис.населення).

Прогнозування проводилося за допомогою побудови поліноміальних ліній тренда на підставі таких формул.

для ВІЛ-інфекції: $y = 0,2131x^2 + 5,1884x - 0,2749$, із ступенем достовірності апроксимації $R^2 = 0,9478$,

для ХГС: $y = 0,2176x^2 - 1,3983x + 2,4322$, із ступенем достовірності апроксимації $R^2 = 0,9614$.

Згідно отриманих прогностичних моделей, до 2020 р. в регіоні очікується зниження захворюваності на ВІЛ-інфекцію до 24,5 на 100 тис. населення, на фоні стрімкого зростання захворюваності на ХГС – до 46,2 на 100 тис. населення. Невисокий рівень відносної похибки (11,5%) свідчить про достатньо високу інформативність побудованої моделі.

Висновок. Створена прогностична модель захворюваності на ВІЛ-інфекцію та ХГС в Полтавській області до 2020 р. свідчить про наявні тенденції щодо поступового зниження захворюваності на ВІЛ-інфекцію та зростання захворюваності на ХГС із поступовою зміною значущості цих інфекцій в регіоні.